

Lomaviikko Mallorcalla 26.10.-2.11.2015

Mallorcan saari oli niitä ensimmäisiä suomalaisten massaturistikohteita joskus Keihäsmatkojen aikaan 60- ja 70-luvulla. Kalevi Keihänen oli mies, joka halvoilla hinnoillaan opetti Suomen kansan seuramatkoille. Asiakkaina oli paljon tavallisia kielitaidottomia suomalaisia, jotka eivät välttämättä halunneet kokea mitään uutta. Pääasia oli kun sai juoda, syödä ja juhla. Matkaoppaista luin, että Mallorcasta tuli menneiden 40 vuoden aikana pakettimatkailun soihdunkantaja ja muut maat yrittävät ottaa mallia yrittäessään luoda nykyturisteille sopivaa konseptia. Kyllä siihen tarvitaan muutakin kuin aurinkoa, merta ja hiekkaa. Oppaamme kertoi, että nyt Mallorcalle on rakennettu ihan liikaa. Matkailu työllistää kaksi kolmasosaa väestöstä ja samalla maatalous on taantunut.

Retkillä kulkiessamme saaren eri osissa näkyi paljon mantelipuita. Ne kukkivat kuulema helmikuussa, jolloin saari näyttää olevan paikoitellen vaaleanpunaisen hunnun peitossa. Oliivipuita näkyi myöskin, varsinkin saaren länsiosassa, Tramuntana-vuoriston kupeessa. Viinitarhojakin näkyi ja paikallisia viinejä kehutaan kovasti, mutta hotellissamme oli tarjolla vain mantereelta tuotua viiniä. Sóllerin laaksossa taas näytti kasvavan runsaasti appelsiineja, teki mieli napata jokin hedelmä junan avonaisen ikkunan kautta...

Mallorca- all inclusive

Mallorca on Espanjaan kuuluvan Baleaarien saariston suurin saari, siellä on n. miljoona asukasta, pääkaupunki on Palma. Naapurisaarista Ibiza, Menorca ja Formentera tuntuvat tutuilta matkailukohteilta. Barcelonaan on meriteitse matkaa n. 200 km. Viralliset kielet ovat katalaani ja espanja. Baleaareilla on osittainen itsehallinto. Itälänsi- suunnassa Mallorca on n. 100 km ja pohjois-eteläsuunnassa 75 km. Palman lentokenttä on yksi Euroopan suurimmista ja vilkkaimmista, aina näkyi nousevia ja laskevia lentokoneita ilmassa. Palmanlahden satamassa oli päivittäin 3-4 suurta Välimeren risteilyalusta, ne olivat tulleet satamaan aamulla ja jatkoivat matkaa illalla ja matkustajilla oli mahdollisuus piipahtaa maihin muutamaksi tunniksi. Palman sightseeing-bussin yksi pysäkki oli satamassa, joten se on yksi helppo tapa lähteä tutustumaan kaupunkiin, kuulokkeiden kautta saa kohdeselostuksen monella eri kielellä - ei kuitenkaan suomeksi.

En ole missään nähnyt niin valtavasti huviveneitä, toinen toistaan hienompia. Kerrotaan, että huvivenepaikkoja on 20 000. Pitävätköhän omistajat niitä kesämökkeinä, siellä ne olivat paikoillaan satamassa koko viikon, vaikka sää oli mitä mainioin? Suomessa veneet joudutaan vetämään maalle talven ajaksi, mutta toisin on siellä Välimerellä.

Vuosi sitten olin Leenan houkuttelemana Kreetalla, nyt oli Mallorcan vuoro. Lomamatkat oli vastuullinen matkanjärjestäjä ja parasta tietysti oli, että lennon lähtö- ja paluupaikka oli Rissala. Lento kesti n. 4½ tuntia ja meidän ryhmällä oli myös ruokailu lennolla. Lentojen aikataulu oli minusta mainio, lähtö oli myöhään iltapäivällä ja paluu samoin, ihmisten aikoihin. Kun kotiin palattua ajoin kokoukseen Kuopioon, tuntui ihan hassulta, että vielä samana aamuna olin istunut aamiaisella hotellissamme Delfin Mar´issa Mallorcalla. Leenan ryhmässä oli 16 henkeä, suurin osa samoja kuin Kreetan matkalla. Huonekaveriini Sikeen tutustuin keväällä 2014 Brysselin matkalla. Niinpä nyt oli mukava jatkaa seikkailuja yhdessä hänen kanssaan.

Lomamatkoilla oli Palman lentokentällä odottamassa kaksi bussia, joiden matkustajat siroteltiin moneen eri hotelliin. Meidän hotellimme sijaitsi Santa Ponçassa, noin puolen tunnin matkan päässä Palmasta. Koska saavuimme hotelliin myöhään illalla, meidän ohjattiin heti illalliselle ennen huoneisiin majoittumista. Olimme all inclusive-asiakkaita, joten saimme pinkin viikkorannekkeen merkiksi siitä, että saimme syödä ja juoda hotellissa ilman lisäkustannuksia. En olisi välittänyt moisesta merkkauksesta, mutta huomasin matkallamme muidenkin hotellien turistien kantavan erivärisiä "ruokarannekkeita". Kai se on siellä ihan normaalia. Kolme aterialla noutopöydästä sekä iltapäivän välipala sekä kaikki juomat 12 tuntia/vrk takasi sen, että syötyä tuli ihan liikaa. Kun teimme Siken kanssa omia retkiä, lounas jäi syömättä, mutta hyvä niin.

Ensimmäisenä aamuna tiedustelin vastaanotosta, missä päin meri on. - Ovesta vasemmalle ja mäkeä alas, oli ohje. Ranta löytyi heti, kun lähdimme ostamaan vesipulloa lähikaupasta. Parvekkeeltakin näkyi ulappaa, kun osasi katsoa oikeasta kohdasta. Hotellissa oli pieni kuntosali ja uima-allas sekä ulkona että sisällä. Enpä tuota kuitenkaan uinut, oli niin paljon muuta tekemistä.

Español, por favor!

Muutaman talven harrastin espanjaa kansalaisopistossa, joten jo kotona kertosin tärkeimpiä asioita, joita tarvitaan pikku keskusteluun. Ja mahtavalta tuntui, kun pystyin käyttämään oppimaani oikeissa tilanteissa ja auttamaan muitakin. Ostostilanteet sujuivat ihan oppikirjan kaavan mukaan, samoin lippujen osto, sisäänpääsy, eläkeläisalennukset, sain pyynnöstä pienemmän tyynynkin sänkyyni ja infon tyttö kysäisi, mistä päin Suomea olen. Hänen serkkunsa oli nimittäin opiskelemassa Rovaniemellä. Siitä kehkeytyi hyvä sääkeskustelu. Markkinoilla jututin lasiesineiden tekijää, joka kertoi taidon kulkevan suvussa. Kotoa löytyy kaikki lasinpuhallukseen tarvittava omasta työpajasta. Hotellin baarimikolta kysyin, milloin hotelli suljetaan. - Heti maanantaina, kun lähдете. - Moneksiko kuukaudeksi? - Neljäksi, maaliskuuhun asti. - Mitä teette lomalla? - Vietän sen täällä Mallorcalla, hän vastasi. Lentoaseman kassaneiti halusi tietää, mitä on "directo a Kuopio" suomeksi. Hän joutui nimittäin kysymään jokaiselta ostosten tekijältä: [Suoraan Kuopioon?](#) Hän kirjoitti sen muistiin ja kuulin hänen käyttävän oppimaansa sanontaa seuraavien asiakkaiden kanssa. Lentokoneessa stuertti halusi oppia sanomaan [Hyvää päivää](#) suomeksi. Ah, muy difícil - hyvin vaikeaa, hän totesi.

Olimme todellakin viettämässä siellä sesongin viimeistä viikkoa ja sään suhteen meillä oli hyvä tuuri. Oli aurinkoista ja lämmintä, yhtenä päivänä tuuli aika kovasti ja lähin ranta täyttyi aaltojen tuomalla levällä ja vesi oli sameaa, lämmintä oli joka päivä yli 20 astetta. Vasta maanantaina lentokoneen lähtiessä alkoi vesisade.

Lainasin pari Mallorca-opasta, joita tutkin tiiviisti ennen matkaa. Vähitellen loin itselleni mielikuvan kohteista, joihin haluaisin tutustua saarella. Tiistaiamuna matkatoimisto piti hotellissa infon, josta sain tarvitsemani tiedot. Palmaan pääsi bussilla 102, maksu 3,40 e maksettiin suoraan kuljettajalle ja aikataulut löytyivät matkatoimiston kansioista. Halusin päästä siihen tippukiviluolaan, jossa kuulisin konsertin maanalaisella järvellä. Halusin matkustaa museojunalla Sólleriin. Halusin tehdä kiertoajelun Palmassa ja käydä La Seun katedraalissa ja Almudainan palatsissa. Kaikki muu olisi plussaa.

Heti infotilaisuuden jälkeen etsimme Siken kanssa lähimmän bussipysäkin ja matkasimme Palmaan. Katedraali oli hyvä kiintopiste, sen luona oli pysäkki, josta lähdimme kulkemaan kaupungille. Aukiolla linnan lähellä oli katumyyjiä, jotka olivat levittäneet kauppatavaransa ison liinan päälle. Jos poliisi tulee tarkastukselle, otetaan liinan joka kulmasta kiinni ja tavarapussi heitetään selkään. Se ei ole kiellettyä. Kuninkaan puutarhan toisessa päässä on hevosvaljakoita, jos turistit haluaisivat ajelulle. Myös katedraalin vieressä oli hevospysäkki. Halusimme nähdä suuremman kierroksen, joten nousimme hop on – hop off turistibussiin. Sen kyydissä sai jonkin moisen kuvan kaupungista väsyttämättä jalkojaan. Ja eläkeläisinä pääsimme puoleen hintaan! Bussilla pääsi myös näkemään kukkulalla sijaitsevan pyöreän Bellverin linnan. Seuraavan kerran voisin käydäkin tuossa linnassa ja sen museoissa, kun nyt tiedän, miten sinne pääsee. Vaikka päivä oli lämmin, niin bussin yläkerrassa alkoi viluttaa. Ja olin vielä epätietoinen, missä olisi pysäkki, josta on lyhin matka linja-autoasemalle. Ystävällinen bussikuski neuvoi paikat ja suunnat. Valtava juna- ja bussiasema löytyi maan alta ja opastaulujen mukaan oli helppo löytää oikea laiturit ja lähtöaika. Bussien käyttämä katu kulki rantaa pitkin, jossa voi ihailla lepäileviä purjealuksia. Lukematon määrä!

Kaupungilla taas huomio kiinnittyi kauniisiin ja hyvin hoidettuihin rakennuksiin ja yleiseen siisteyteen kaikkialla. Saksalaiset olivat myös

huomanneet tämän. Saksalaisia tai sveitsiläisiä turisteja olikin runsaasti.

Myös hotellimme Delfin Mar järjesti ohjelmaa. Yhtenä iltana saimme seurata kolmen naisen flamenco-show'ta. Tunnin ohjelman aikana he ehtivät vaihtaa esiintymisasua varmaan kuusi kertaa. Se oli vauhdikasta ja rytmikästä menoa ja silmäniloa samalla. Ja heille kovaa työtä, ajattelin mielessäni.

Sinä samaisena päivänä vietimme Tertun syntymäpäivää. Hän tuli näyttämään minulle saamaansa kirjettä. Se oli ilmestynyt edellisenä iltana oven raosta ja konekäännöksenä siinä kutsuttiin hänet hotellin baariin, hän sai hotellilta lahjan. Lähdin Tertun tueksi baarimestarin luo ja selitin tilanteen. Hienoa, päiväsankari saa shampanjapullon, mies hymyili ja antoi vielä sopivat lasit juhlujuoman siemiluun. Niinpä isolla porukalla tyhjennettiin pullo ja Terttu sai meiltä Leenan hankkiman käsilaukun lahjaksi.

Kerran iltaohjelmassa oli kitaraa soittava trubaduuri. Mukava häntä oli kuunnella, ja olisihan siellä saanut tanssiakin, mutta päivän rientojen jälkeen ei jaksettu enää puoleenyöhön jatkuvaa esitystä...

Taisi olla lauantai, kun hotelli tarjosi oikein juhlaruoat - vaikka yhtä juhlaa siellä ruokailu aina oli. Päivällisaikaan kokki paistoi kaikkien nähden maukkaat pihvit lihasta ja kalasta ja salaatteja oli runsaasti. Arvostin suuresti sitä, että ruokatarjonta vaihteli päivittäin. Ja jälkiruokaan päästessä oli jo aivan kylläinen, vieläköhän jaksaisi pienen meloninsiivun tai pienen jäätelön vai uskallanko ottaa tuota kirkkaanvihreää hyytelöä vai tortun palasen...

Terttu toivoi pääsevänsä risteilylle, sillä parin tunnin risteilyjen satama oli ihan uimarannan kupeessa. Niinpä lähdimme Siken kanssa kyselemään tilannetta satamankopista. Juuri tunnin päästä oli lähdössä yhden firman kauden viimeinen 1½ tunnin kierros, vain 10 e. Niinpä hyppäsimme laivan kyytiin ja istuimme yläkannella ihmetellen näkymiä mereltä päin. Jossain poukamassa olisi saanut käydä uimassakin laivalta käsin. Pohja oli lasia ja sieltä sai katsella pohjaan: heiluvia vesikasveja, pikkukaloja, meduusoja, valkeaa hiekkaa. Ja Terttu pääsi risteilylle seuraavana päivänä. Hän rakastaa merta!

